

Dagens namn

HÅKAN HAGWALL:

Bo Turesson

Moderaternas mest otippade statsråd var nog Bo Turesson. I den uppsjö av ministerlistor som välldes fram i tidningar och TV-veckorna före regeringsskiftet förekom inte Bo Turessons namn över huvud taget.

Det var egentligen ganska konstigt, om man tänker efter. Bo Turesson har visserligen aldrig tillhört den moderata riksdagsgruppens handfull av verkligt ledande personer, men frågan är om det är någon som av denna ledande grupp tilldelats så många, så väsensskilda och så betydelsefulla uppdrag som just Bo Turesson. Han är nämligen vad man brukar kalla användbar.

Gång på gång har det hänt att partiledningen har resonerat om vem som skall sätas in i den ena eller andra utredningen – "vi kan ju inte ha Bo Turesson överallt heller" – men så har det blivit han i alla fall. Sålunda har Bo Turesson alltefter som åren gått kunnat lägga det ena efter det andra politiska området till sina specialiteter: utbildning, mark- och bostadspolitik, trafikpolitik, u-landsfrågor, energifrågor osv.

När det stod klart att en moderat skulle efterträda Bengt Norling, lär inte valet ha varit svårt att träffa. Bo Turesson tog tacksamt emot uppdraget. Det går inte att ta fel på att han trivs med sitt nya jobb. Han tycker om att bli uppvaktad. Och uppvaktningar hör till en kommunikationsministers dagliga rutin. Med stor förbindlighet lyssnar Bo Turesson till allsköns vädjanden om nedläggningshotade stationer, angelägna väg-, bro- och kanalbyggen etc. Varpå han lovar att tänka på saken. Skulle utgången omsider bli negativ för de uppvaktande, kommer dessa ändå att vara förvissade om att den älskvärde och

tillmötesgående mannen gjort vad han kunnat.

Bo Turesson är säkerligen det nya statsråd som lyckats bäst med den delikata uppgiften att komma på god fot med departementsfolket. Till stor del kan detta förstås förklaras med att kommunikationsdepartementet aldrig varit till den grad nedsossat som många andra departement, men huvudorsaken är säkerligen Bo Turessons personliga sätt. Det verkar faktiskt som om de anställda i kommunikationsdepartementet är nöjda med sin nya chef. Den som vill ha jämförelsematerial kan ju förslagsvis höra sig för hos folk på arbetsmarknadsdepartementet...

Bo Turesson är helt enkelt en gentleman, med ett något gammaldags, elegant, nästan galant, manér. Han har följaktligen högst betydligt stuckit av mot omgivningen, när han som representant för utrikesutskottet eller styrelsen för Nordiska Biståndsprojekt deltagit i utrikesdepartementets mottagningar, dominerade av folk från SIDA och UD:s biståndsavdelning.

Faktum är att Bo Turessons fina sätt inte alltid varit en tillgång. Någon förkrossande debattör är han inte. Det ligger inte för honom att vara oförskämd. Skulle hans debattmotståndare någon gång komma med ett vettigt argument, är inte Turesson oförmögen att erkänna detta. Ja, det har till och med inträffat att han accepterat berättigade invändningar mot hans egna argument.

Typiskt för Bo Turesson var det svar han i ett av sina första framträdanden som kommunikationsminister avlät i riksdagen till en folkvald, som upprörts över att postverket

ger ut ett frimärke föreställande Calle Schewen fredligt blandande sitt kaffe med kron. I stället för att avvisa interpellanten med att denne i sitt nykteristiska pryderi passerat gränsen till det idiotiska, valde Bo Turesson att påpeka att man ju inte kunde se på frimärket vad det var i flaskan, vem vet – kanske det var vatten.

Bo Turesson har som sagt av partiledningen ålagts mängder med viktiga och allvarstygda uppgifter. Han har därmed i hög grad påverkat partiets ställningstaganden i många betydelsefulla frågor. Men om han till äventyrs före sin upphøjelse till statsråd var känd utanför en trängre krets av politiskt intresserat folk, så var det nog knappast som en "tung parlamentariker" utan som riksdagsman i den lättare genren. Hans två mest uppmärksammade motioner är säkerligen dels den från i fjol om att Sture, Vera, Allan, Gösta, Kurt och Stig m fl borde beredas plats i almanackan på bekostnad av Eufemia, Tiburtius, Botilda och andra mindre kuranta namn, dels motionen 1971 om en flaggstång till nya riksdagshuset. Den senare hade den förmodligen kortaste motiverings-text en motion innehållit i Sveriges Riksdag: "Det finns ting som är så självklara att någon motivering för dem inte behöver anföras." Det blev en flaggstång.

Däremot har han rönt jämförelsevis ringa uppmärksamhet för sin engagerade kamp

för en bättre byggnadsminnesvård. År efter år har han krävt en svensk Lex Malraux.

Nej, han har blivit mera känd som "kattpoeten", ty Bo Turesson skriver vers också. 1961 lade han på hexameter fram skälen för att riksdagen inte borde avskaffa lagen om rätten att avliva lösdrivande katt. På den moderata riksdagsgruppens middagar underhåller Bo Turesson med egenhändigt förfärdigade dikter om kollegerna. Hans poesi är bättre än Ofvandals men inte så bra som Tegnér's.

Bengt Norlings efterträdare behöver sannerligen inte sakna arbetsuppgifter. Han har slagit sig ner vid ett skrivbord omsorgsfullt dukat med problem: Brommafrågan, sjöfartens ekonomiska kris, kraven på kortare långtradare – för att bara ta några exempel. Och framförallt förstås sorgebarnet Statens Järnvägar.

I tretton år har Bo Turesson suttit i SJ:s styrelse. Till skillnad från sin företrädare vet han därför att vägledande för SJ – i dagligt tal oftast uttalat Lars Peterson – inte är en ambition att ställa till elände för allmänheten och kommunikationsministern utan blott och bart är riktlinjer fastställda av statsmakterna.

Med den insikten hos kommunikationsministern blir det ofrånkomligt att vi får en ny trafikpolitik. Det är på tiden.